

Cunst

**DIGITAAL TIJDSCHRIFT
VOOR CULTUUR, KUNST EN LANDSCHAP**

FLEVOLAND

02 / 2013

Februari 2013

Redactioneel

Op 1 februari 2011 verstuurde ik het eerste nummer van CUNST. We morgen dus deze maand onze tweede verjaardag vieren. Dat er nog maar vele mogen volgen!

Dit nummer ziet er weer uit zoals u het kent: Galerie CUNST, een sprookje, een portret, verslagen van projecten, gedichten. Alleen zonder de aankondigingen van concerten. Die staan namelijk voortaan op de website. Hou de website in de gaten! Kom regelmatig terug, zet hem bij uw favorieten! Kom hier kijken of er nog bijzondere concerten zijn, waar ook in Flevoland, bijzondere evenementen, tentoonsellingen. En vertel het uw buurman, uw buurvrouw, stuur de link door op uw werk, zodat we samen alle Flevolandse informeren over hoe mooi en rijk Flevoland is op cultureel gebied. En als u dan de website bezoekt, kijk dan natuurlijk gerust bij de kunstenaars, want die veranderen regelmatig de werken op de website. En bij BLOGS. U kunt ook berichten achterlaten. Kijk ook eens bij de oude projecten! Dat is ons Cultureel Erfgoed! Het culturele geheugen van Flevoland. Wij zijn trots op onze provincie, dat moge duidelijk zijn. En die trots willen we graag met u delen.

Tot volgende maand!
Hein Walter

Inhoud

pag 3	Archipelhof - mevrouw Prins
pag 4/15	Galerie CUNST, Martin Koetsier
pag 16	Provinciehuis - Kunst te huur
pag 17	Ongevraagde antwoorden
pag 18/23	Kunst Carrousel Literatuurwijk
pag 24	Kunstcollectie provincie Flevoland
pag 25	Kunst in de openbare ruimte
pag 26/27	Sprookje
pag 28/29	Poëzie in beeld
pag 30	Natuurkunstpark 2013, Er was eens Loods #32
pag 31/35	Ko van Velsen
pag 36/37	Kort nieuws/ Agendatips
pag 38	Adressen

Het maandelijks tijdschrift CUNST wordt gemaakt door de Kunstenaars Vereniging Flevoland. www.flevokunst.nl

Wilt u CUNST maandelijks in uw mailbox ontvangen?

Stuur een mail naar heinwalter@tiscali.nl. Gebruik dit adres ook voor kopij of vragen. Bellen kan ook: 06 51924882

I died for Beauty – but was scarce
Adjusted in the Tomb
When One who died for Truth, was lain
in an adjoining Room –

He questioned softly ‘Why I failed’?
‘For Beauty’, I replied –
‘And I – for Truth – Themself are One –
We Brethern are’, He said –

And so, as Kinsmen, met a Night –
we talked between the Rooms –
Until the Moss has reached our lips –
and covered up – our names –

Emily Dickinson

Ik stierf voor Schoonheid – maar was
nauwelijks gewend aan het graf
toen Een die stierf voor Waarheid,
in de Kamer naast me werd gelegd –

Hij vroeg me zacht ‘Voor wat ik stierf’?
‘Voor Schoonheid’, zei ik hem –
‘En ik – voor Waarheid – Samen Een –
als Broeders’, zei hij terug –

En zo ontmoetten wij elkaar die Nacht
– Verwanten – en praatten Ondergronds –
totdat het mos ons aan de lippen stond –
en onze namen – had bedekt –

vertaling Hein Walter

dan kan
bepaalde dingen
leuk
ik had geen
je voelt het
was, is, goed
jij vindt ook leuk, hè
goed - goed

dit
ook
andersom
nee, die komt niet vanzelf
goed, hè
en mijn man komt ook nog wel
dat, hè
jij hebt een mooi kopje
leuk en mooi
geen mennetjes
wel mensen
ook
ik had – dit
zo
je krijgt honger
en dan eten
denk 't
mannetje met de hond

Mevrouw Prins

De Archipelhof is de beschermde afdeling van woon- en zorgcentrum Archipel

*De Archipelhof - Mevrouw Prins
door Hein Walter*

Mevrouw Prins is een lieve mevrouw. Alle bewoners doorlopen hun eigen proces van dementeren en bij mevrouw Prins richt dat proces zich op het begrip en de communicatie. Ze kan alleen nog maar het begin van zinnen zeggen en losse woorden, en de woorden die ze zegt betekenen ongetwijfeld wat anders dan ze bedoelt. Ze verliest ook het begrip van dingen. Ze weet bijvoorbeeld ook niet meer wat ze met een pen kan doen. Als je haar een pen in handen duwt, laat ze hem los. Ze verliest het begrip van de wereld. Maar als je in haar ogen kijkt, dan zie je dat ze je van alles wil vertellen, dan zie je dat ze je lief vindt, dat ze het leuk vindt dat je er bent. Dan pakt ze je bij je handen en zegt ze bijvoorbeeld 'Goed...lief'. En dan knikt ze, lacht ze even. Dan weet je dat dit nu haar manier van communiceren is. Lopen doet ze nog redelijk goed; langzaam, maar zonder rollator. De weg die zij bewandelt is waarschijnlijk nog lang.

Mevrouw Prins zit soms met een knuffel op schoot, een stoffen hond. Ik heb altijd mijn hondje mee, Nina. En Nina zit graag bij mij op schoot. En als ik dan tegenover haar aan tafel zit, met Nina op schoot, en als zij dan haar hond op haar schoot heeft, dan lacht ze, en dan zegt ze bijvoorbeeld: 'Jij'. Ik begrijp dan geloof ik wel wat ze bedoelt, of voelt. Onlangs ben ik eens tegenover gaan zitten, met een kladblok, en heb in vijf minuten alles opgeschreven wat ze zei. Ik zei niks, maar keek haar alleen vragend aan. Je kunt een foto nemen van iemand, maar je kunt ook iemands woorden vangen, dat is minstens zo persoonlijk. Vijf minuten uit het leven van mevrouw Prins. Ze sprak de woorden uit met een goed gemoed; ik vond haar opgewekt. De tekst roept bij de vraag op wat poëzie eigenlijk is. Is dit poëzie? De mensen die mevrouw Prins kennen, herkennen haar in deze woorden. En die herkenning zou best wel eens aangrijpend kunnen zijn.

En voor wie het niet meteen ziet, die laatste figuur, daarmee bedoelt ze vast mij: *mannetje met de hond*.

Martin Koetsier

Kleur, vorm en beweging, dat zijn de sleutelwoorden voor het werk van Martin Koetsier, al is het tegelijk maar de vraag of je zijn schilderijen moet willen openen, moet willen doorgronden. Het is eerder werk dat je moet voelen, moet ervaren, ondergaan - niet snappen.

Natuurlijk, er zijn wel kunstwerken uit de kunstgeschiedenis waar deze schilderijen verwantschap mee lijken te hebben, zoals de Drippings van Jackson Pollock, of de werken van Cobra, maar de achtergronden, de wegen die deze kunstenaars hebben bewandeld, zijn niet vergelijkbaar. Martin Koetsier zoekt harmonie en Pollock en Cobra zochten vooral de revolutie.

Wat kleur met iemand doet, is niet makkelijk onder woorden te brengen. Kleur heeft ook nog eens vaak bij verschillende mensen verschillende effecten.

Kun je dronken worden van kleur? In ieder geval kun je er vrolijk worden. Hang zo'n schilderij aan een witte muur - in die kamer zal de zon schijnen.

Soms doen de schilderijen aan grotschilderingen denken, druipsteentekeningen, en soms als je snel kijkt, lijken ze meer decoratief, versierde oppervlakte, maar dan toch, als de kleur aan het werk kan, word je je bewust van de diepte, van je eigen diepte. Kleur, vorm en beweging - je drinkt de kleur als het ware in via de ogen.... en je wordt van binnen aangeraakt.

GALERIE CUNST

Martin Koetsier
Waalstraat 7
8226 LX Lelystad
0646276384
koetsier.art@gmail.com
www.martinkoetsier.eu

Seductive wave of DeepSleep
183 x 95 cm
2010

Hidden wave of harmony
183 x 95 cm
2010

Gravitational wave of passion
183 x 95 cm
2010

Emerging wave of euphoria
100 x 100 cm
2011

Carrier wave of Life
100 x 100 cm
2011

Incredible wave of joy
100 x 100 cm
2011

Meditation on games people play into dark
122 x 82 cm
2012

Meditation on a New World Order
122 x 82 cm
2012

Meditation on the The power of The Human Mind
122 x 82 cm
2012

Meditation on The Fifty Names of Waste
61 x 61 cm
2012

Meditation on the grin of The Joker
61 x 61 cm
2012

Meditation on the non-existence of Matter
61 x 82 cm
2012

Meditation on a living Thought
61 x 82 cm
2012

Investigation into the Realm of Wisdom
61 x 82 cm
2011

Investigation into the existence of free will
61 x 82 cm
2011

Investigation into the Magic of an infantile Ballgame
61 x 82 cm
2011

Investigation into the pervasiveness of indifference in people
61 x 82 cm
2011

Modular Painting No. 2.0
122 x 85 x 15 cm
2011

Modular Painting No. 4.0
122 x 85 x 15 cm
2012

Modular Painting No. 1.0
122 x 85 x 15 cm
2012

Provinciehuis - Huurkunst t/m 15 februari 2013

Alle werken die er hangen zijn te huur -
voor de vaste prijs van € 100,- t/m 31 december 2013

DE KVF IN HET PROVINCIEHUIS
Kunstenaars Vereniging Flevoland

EXPOSITIE

Provinciehuis Flevoland
Visarenddreef 1
8232 PH Lelystad
Maandag tot en met vrijdag geopend van 08.00 tot 17.00 uur

KUNST - te huur

De werken op deze tentoonstelling zijn allemaal te huur!
Voor de vaste prijs van € 100,-.
Zelf meenemen of laten brengen? U regelt het met de kunstenaar.

De tentoonstelling duurt tot 15 februari; op dat moment gaat de huurperiode in.
De huurperiode loopt tot 31 december 2013.
We doen het officieel, met het tekenen van een huurcontract.

De opening van de tentoonstelling is op donderdagmiddag 10 januari,
van 14.00 uur tot 15.30 uur.
Dan worden de eerste rode stickertjes geplakt!

U bent van harte welkom om daarbij aanwezig te zijn!

www.flevokunst.nl

ONGEVRAAGDE ANTWOORDEN: *een gedicht als antwoord op een gedicht*

Impasse

Wij stonden in de keuken, zij en ik.
Ik dacht al dagen lang: vraag het vandaag.
Maar omdat ik mij schaamde voor mijn vraag
wachtte ik het onbewaakte ogenblik.

Maar nu, haar bezig ziend in haar bedrijf,
en de kans hebbend die ik hebben wou
dat zij onvoorbereid antwoorden zou,
vroeg ik: waarover wil je dat ik schrijf?

Juist vangt de fluitketel te fluiten aan,
haar hullend in een wolk die opwaarts schiet
naar de glycine door het tuimelraam.

Dan antwoordt zij, terwijl zij langzaam
druppelend water op de koffie giet
en zich de geur verspreidt: ik weet het niet.

Martinus Nijhoff

Uitgesproken

Ja, we stonden in de keuken, ik en jij.
Ik herinner me nog goed hoe traag
je sprak en hoe die ene vraag
niet door je lippen brak. Je zei

zoveel met hoe je keek, je haar
nog in de war van het gewoel.
Ik had natuurlijk hetzelfde gevoel,
maar dacht: zeg jij 't maar.

Nu we zoveel jaren verder zijn
en weten hoe geduld ons heeft gebracht
naar hier: we waren nog te klein

voor grote vragen. Het geheim
van liefde is de onbegrijpelijke kracht
waarmee er op 't antwoord wordt gewacht.

Hein Walter

KUNST CARROUSEL LITERATUURWIJK

T/m 31 maart 2013 bij De Muren van Archipel

Poëziestraat 360 - Almere literatuurwijk - www.demurenvannl.nl

24 kunstwerken van Almeerse kunstenaars waren verspreid over 24 adressen in Almere Literatuurwijk. De Carrousel draaide een jaar lang elke maand. Na elke maand gaven de deelnemers achteraf hun feedback: wat vonden ze van het kunstwerk waar ze een maand naar gekeken hadden. Al die reacties zijn verzameld en maken deel uit van de expositie. Het gezegde ‘Smaken verschillen’ blijkt helemaal waar!

Op donderdag 10 januari werd de expositie bij De Muren van Archipel geopend. Daar hangen dan de 24 kunstwerken ... met de reacties. Uitgebreide, korte, enthousiaste, lovende, kritische en ook botte commentaren, het zit er allemaal bij. En het project is nog niet klaar! De bezoekers van de tentoonstelling worden uitgenodigd om hun reactie ook op te schrijven.

Hein Walter, artistiek leider van Stichting De Zijderups, is de bedenker van dit project. Hij kon het uitvoeren dankzij een financiële bijdrage van de Gemeente Stad West. Deelname aan het project was voor de bewoners gratis, maar ze moesten er dus wel wat voor terugdoen! Ze moesten de Carrousel laten draaien. Elke maand moesten de deelnemers een kunstwerk brengen en ontvangen. En ze moesten maandelijks een reactie geven op het werk dat ze een maand in huis hadden gehad. Die opdracht heeft veel gesprekstof geleverd! Er werd met de kinderen over het kunstwerk gepraat, met mensen die op visite kwamen, op Facebook. En ze konden allemaal vrijuit hun mening geven.

De tentoonstelling is tot en met eind maar te zien in de lange gang van het gezondheidscentrum (De Muren) van Zorgcentrum Archipel, aan de Poëziestraat in Almere Literatuurwijk, het sociale en culturele hart van de wijk.

Werken van Siemen Bolhuis, Witho Worms, Maryoke, Andreas Goewie, Ninette Koning, Ismi Noersmando, Marleen van der Linden, Frea Lenger, Jan Coenen, Ko van Velsen, Paul Knoflach, Henk Vermij, Hein Walter, Stefan Damman, Kirsten Roth Koch, Myriam Weisz, Lucette Tros, Sylvia Heerschop, Truus Kranenveld, Louise Gregoire, Mary Fontaine, Agmon van Veen, Franz Wilhelm en Arnold Jongkind.

REACTIES OP HET WERK VAN ISMI NOERSMANDO

Vijftiende deelnemer

Het eerste wat in mij opkwam was “wat somber, hang het maar in de gang. (Wij hebben net een kleinkind, die regelmatig bij ons is en daar vond ik het nogal angstaanjagend voor).

De blik van de geportretteerde dame vond ik intrigerend en realistisch, knap gedaan. Je vraagt je af wat er in deze “aardige” dame omgaat.

T.a.v. de vlakverdeling mis ik persoonlijk toch wel een stuk van het hoedje.

De handen zijn ook opvallend en hebben een sterke uitdrukingskracht, waarbij ik persoonlijk de rechterhand iets te donker vind.

Zestiende deelnemer

Sacha de Groot poseert zittend. Ze is gekleed in een zwarte jurk en draagt een zwarte hoed. Ze is niet hedendaags gekleed, ze heeft een soberheid over zich. Is ze in rouw? Is ze godsdienstig? Ze heeft rode lipstick op, ze ziet er verzorgd uit. De uitdrukking op haar gezicht is onwennig, het lijkt dat ze niet gewend is te poseren. De houding van haar handen lijken dit te bevestigen. Daarnaast valt op dat ze stevige handen heeft. Mijn totale indruk van het schilderij wekt mijn nieuwsgierigheid. Wie is deze dame? Wat is de reden dat ze poseert?

Zeventiende deelnemer

De maker van dit doek is mij niet meer bekend, maar het doek zelf leeft nog voort....

Wat ons direct opviel was het frame waarop het doek was vastgezet.

Mooi hout voor de openhaard.

De eerste reacties van de sporters kwamen ook direct. Over het algemeen uitten ze allemaal eenzelfde gevoel: triestheid. Het was ook juist in de periode dat Prins Friso onder een lawine bedolven was geraakt. De link naar zijn vrouw werd snel gelegd.

“Is dat Mabel?”

“He Mabel, alleen wat ouder”

“Mabel in rouwkleding, de schilder is paranormaal begaafd!”

“Wie is er dood?”

“Een weduwe”.

“Misschien is ze in de rouw, maar ze kijkt wel vrolijk dus wellicht is ze er wel blij mee”

Over het algemeen werd er aan het werk in ieder geval geen vrolijkheid gekoppeld. Een somber, donker werk:

“Wat is die vrouw lelijk, maar het lijkt wel of ze er echt is” (dat is dan weer positief).

“Wat een apart schilderij”.

“Heel Engels”.

“Past niet in een vrolijke sport omgeving”.

“Vreselijk”.

Sommigen twijfelde zelfs of het wel een vrouw is:

“Man of vrouw?”

“Man in vrouwenkleding, stiekem omgekleed”.

“Wel aardig, maar d’r haar zit raar. O jee het is een hoed!”

“Veel te grote handen”.

Zelfs nadat het werk vervangen was werd er nog gerefereerd aan “die vrouw met die grote handen”.

Achttiende deelnemer

Het grote schilderij van Ismi Noersmando hebben we na een paar dagen moeten verhangen in huis; deze dame was te dominant aanwezig, het leek wel of ze ons scherp in de gaten hield. Op de nieuwe plek kwam ze beter tot haar recht en werd daar een stuk interessanter.

Wie is deze dame? Van koninklijke afkomst misschien? Zelf zag ik Mabel, maar ook vond iemand anders haar net Prinses Margriet? Haar grove handen deden echter “hard werken” vermoeden.

Waarom was deze dame zo netjes gekleed: op weg naar iets droevigs, of toch vrolijks misschien.

Al met al: na een valse start jammer om van deze interessante dame weer afscheid te moeten nemen.

Eenentwintigste deelnemer

De dame:

De man voor ons vond het maar een deprimerend stuk. Daar ben ik het niet mee eens. Weliswaar is ze erg zwart gekleed, alsof ze van een begrafenis afkomt, maar ze kijkt niet heel somber. Ze

kijkt wel heel intens. Met een niet onvriendelijke, doordringende blik. Een blik waar je af en toe nog eens naar gaat kijken. Misschien niet echt een blijver, maar geen onaardig of vervelend stuk.

Tweeëntwintigste deelnemer

De dame hangt op een opvallende plek en was daardoor de eerste dagen prominent aanwezig. Ze leek me in eerste instantie verdrietig en in de rouw, maar nu ze er wat langer is, zie ik ook wel wat lichte pret in haar gezicht. ik vind het mooi geschilderd!

Vierentwintigste deelnemer

De meeste kunstschilders wijden hun creatieve zoektocht aan het vinden van een stijl, in de hoop dat ze net als een goudzoeker een goudader vinden om de rest van hun leven op te teren.

Portretschilders zijn anders, dat zijn meer psychologen. Ieder mens die hun praktijk binnenwandelt vraagt namelijk weer een andere benadering. Een schilderstijl heeft zeggingskracht, geeft uitdrukking aan een karakter. Maar een mens heeft ook een karakter. En als je dus een hoekige stevige schilderstijl hebt, dan is het natuurlijk onmogelijk om een lief oud vrouwtje te schilderen in die stijl. Zo iemand zet je misschien beter neer in een wat wolvige stijl (tenzij ze Margaret Thatcher of Neelie Smit Kroes heet).

Een zoekopdracht via de computer naar aanleiding van de naam Ismi Noersmando leverde een schitterende serie portretten op die wat betreft stijl en kleurpalet allemaal anders zijn. Naar aanleiding daarvan kan ik slechts concluderen dat Ismi een uitstekende vakman is die het portretschilderen tot in de puntjes beheerst. Of de betreffende mensen qua karakter goed getroffen zijn kunnen de familieleden slechts beoordelen.

Om deze reden is het voor mij moeilijk om het schilderij van een vrouw te beoordelen. Wat ik zie oogt prettig, ook al zal het bij sommigen vreemd overkomen dat, juist bij een portret, de hoed van de vrouw voor de helft buiten beeld valt. Maar hierdoor wordt de sfeer net iets intiemer en minder afstandelijk, mooi aangevuld met de warme bruintinten. Een schilder werkt met licht en schaduw. Nou absorbeert de kleur zwart bijna alle schaduw, maar toch weet Ismi met subtiele kleurnuances diepte te creëren.

REACTIES OP HET WERK VAN FREA LINGER

Twaalfde deelnemer

Mooie felle kleuren.

Zie er een staf/vraagteken in.

Kleuren Nederlandse vlag rood/wit/blauw en oranje.

Persoonlijk raakt het werk mij niet, hou meer van figuratieve kunst.

Dertiende deelnemer

Eerste indruk: kleurig en vrolijk.

Hou van kleurige schilderijen.

Spannende kleuren, spannende vlakken, heb alleen het gevoel dat het schilderij 90 graden moet draaien.

Een soort zwemmende Frankenstein, die worstelt om zijn hoofd boven water te houden. Toch draaien we het schilderij niet en laten het hangen zoals het

schijnbaar bedoeld is. Heb af en toe de neiging om mijn hoofd schuin te houden om de zwemmende Frankenstein te zien.

Grappig dus.

Ondanks dat het schilderij een bepaalde 'losse' stijl vertegenwoordigt, kan ik me niet aan de indruk onttrekken dat alle vlakken wel-doordacht gezet zijn.

In zijn geheel vind ik het qua kleur en vorm mooi in balans, er staalt een spannendheid van uit, hetgeen ik graag zie in een schilderij.

Na een maand vinden we het schilderij allemaal nog mooi (houden we allemaal van kleur?) en vinden het best jammer dat het van de muur gaat.

Vijftiende deelnemer

Ja wat moet ik schrijven over het werk van Frea Linger?

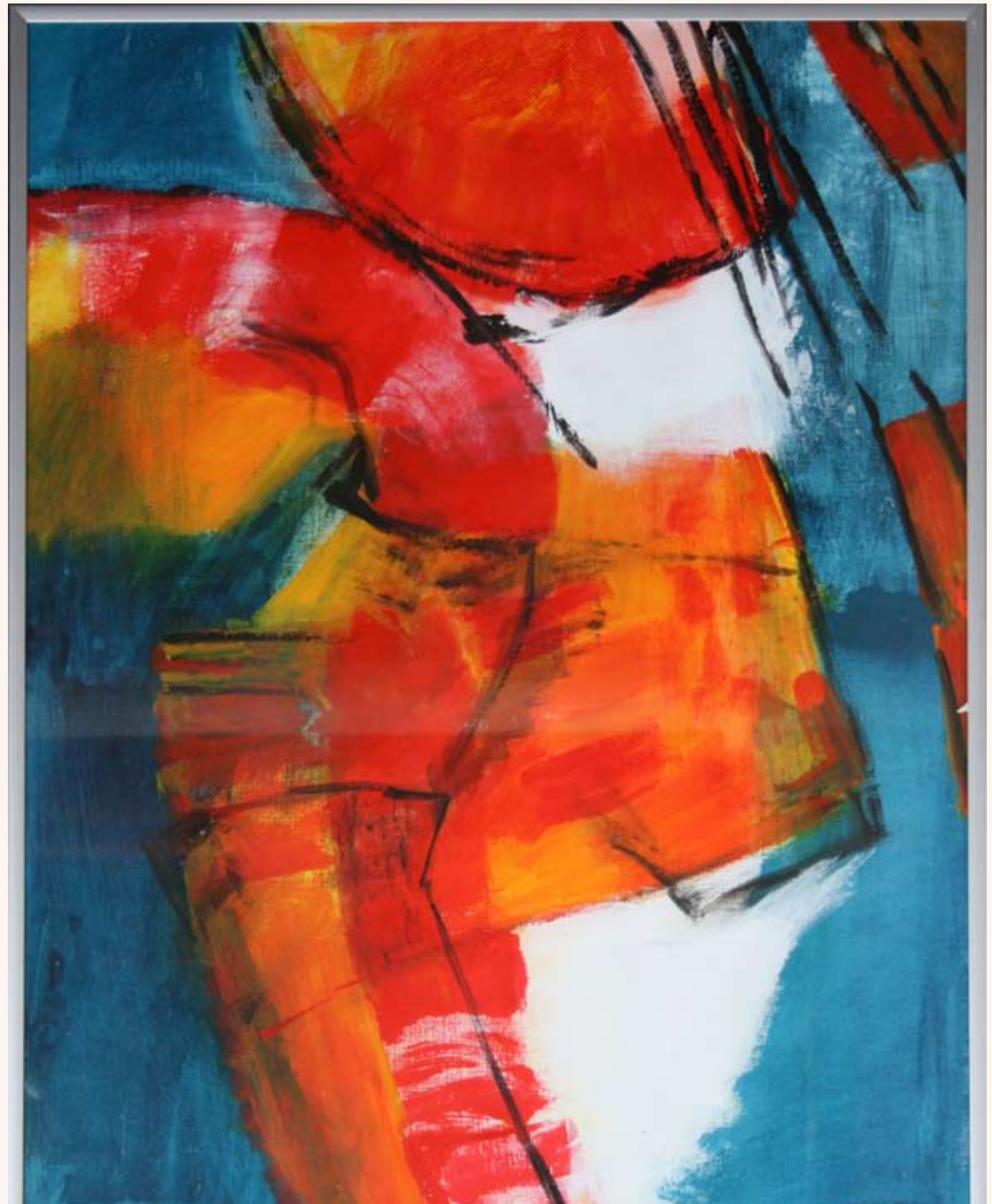
Vanaf het moment dat ik de titel las, ging ik er anders naar kijken.

Raakvlakken, ze veranderen niet, ook al zet je de boel op zijn kop.

Soms pontificaal, soms indringend of schampend, begrensd of geleidelijk.

Kleurig, soms vaag, soms scherp.

Niet alle raakvlakken zijn veelbelovend. Sterker nog, sommige raakvlakken

voorspellen niet veel goeds. Terwijl anderen zeer overtuigend zijn.
 Heeft het raken het vlak veranderd of is het vlak verantwoordelijk voor de manier van raken.
 Is er dan beweging?
 Altijd !

Zestiende deelnemer

De vlakken geven een mooie spanning in het schilderij. De lijnen accentueren deze vlakken en geven sterke richting aan.
 Een prettig landschap om naar te kijken.

Zeventiende deelnemer

“Wel lekker oranje”
 “Mooie timing zo vlak voor het EK voetbal”
 “rood-wit-blauw, het lijkt wel voorbestemd”

Zoals gewoonlijk vraagt men zich af wat het moet zijn’

“Wat is het?”
 “Ik zie de staf van Sinterklaas”.
 “Ik zou ‘m niet hoeven,
 mits er een grote witte lijst omheen zit met passe-partout”
 “Jawel ik vind ‘m mooi”

Achttiende deelnemer

Met dit schilderij van Frea Lenger “Raakvlakken” hadden wij helaas weinig tot geen raakvlakken. Zijn jammer genoeg geen liefhebbers van abstracte kunst.
 Ook de kleuren deden het niet voor ons.

Twintigste deelnemer

Wel één van de mooiste afbeeldingen.
 Staat kleurig boven de zwarte piano en straalt een warmte uit.

Eenentwintigste deelnemer

Een leuk, kleurrijk en abstract stuk.
 Past erg mooi op die plek, zoals je ziet.
 Een sierlijk stuk waar we meteen enthousiast over waren.
 Hij wedijvert met het eerste stuk dat we hadden, de skyline van Almere over

het Weerwater heen.

Mag gerust nog een tijd blijven hangen, jammer dus dat hij alweer weg moet.
 Is daar wat voor te regelen t.z.t.? Dat we hem weer terug kunnen hangen?
 Als daar een redelijke vergoeding voor gevraagd wordt valt daarover te praten. Valt er nog meer over te zeggen?
 Nou nee, dit is heel gevoelsmatig.
 Een aantrekkelijk en aansprekend stuk dus.

Voor de digitale catalogus met alle werken en alle reacties,
<http://demurenvand.nl/de%20muren%20van%20archipel.html>

Kunstcollectie van de provincie Flevoland

Kunstenaar: **Henk Mual**
Titel: **Figuren (2)**
58 x 58 cm

Henk Mual heeft zijn atelier in Groningen. In 2003 heeft hij een expositie gehad in het Provinciehuis; daar zal toen een werk van hem zijn aangekocht. Henk Mual is in 1932 in Indonesië geboren. En als je eenmaal weet dat hij een Indonesisch achtergrond heeft, dan kun je dit werk - Figuren - beter plaatsen. Net zoals de muziek uit die windstreken heel anders klinkt dan de Westerse muziek, zo is ook de beeldende kunst anders. Het is geen schilderij dat met de klei is verbonden, maar een schilderij dat in de kern de uitstraling heeft van de zon. Bij dit schilderij is de meest in het oog springende vraag: waarom heeft de Provincie het aangekocht? We spreken van de Collectie van Provincie Flevoland, en bij Collecties is er meestal sprake van een keuze, een smaak, maar ik geloof niet dat dat hier het geval is. In het verleden werd er iets van een kunstenaar aangekocht als er een tentoonstelling van die persoon in het Provinciehuis was georganiseerd. Misschien een soort bedankje. Welke kunstenaars exposeerden? Een beetje toeval waarschijnlijk. En zo is de Collectie van de provincie Flevoland ook een beetje een toevallige collectie. Dit werk werd en wordt door verschillende mensen mooi gevonden. Misschien wekt het de reislust op? Misschien zijn de kleuren prettig? Misschien straalt het rust uit en is het een harmonieus vlak in een onrustige werkomgeving? Er wordt in ieder geval heel veel ruimte overgelaten voor persoonlijke interpretatie. Je kunt er van alles in zien.

KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE

Boothuis

Gerard Koopman / Frank Bolink

2010 - A6 - bij afslag Lemmer

Cortenstaal - 10 meter hoog

Ze maken de snelweg leuker, die kunstwerken! Dit werk en het ketelhuisje, een eerder kunstwerk van dit kunstenaarsduo, markeren de toegangswegen tot de Noordoostpolder. Het kunstwerk is groot, zodat je het van verre kunt zien, en het is duidelijk van vorm. Bijna kinderlijk van eenvoud. Zoals een kind een huis tekent en een boot met rook, zo hebben de kunstenaars dit huis ontworpen. Maar wat natuurlijk meteen opvalt is het schip dat op het huis is gestrand.

Als je de geschiedenis van de Noordoostpolder niet kent, dan zou je denken dat het schip op het huis is geland, als een vliegtuig vanuit de lucht. Maar we kennen de geschiedenis natuurlijk wel: er is een tijd geweest dat hier water stroomde en dat de schepen daar voeren waar het nu in het dak hangt, tien meter boven de bodem. Het kunstwerk verenigt eigenlijk twee tijden: het zeeniveau van eeuwen terug en het landniveau van nu. Huis en schip zijn een geworden, een van vorm en een van kleur. Of de rook van het schip komt of misschien toch van het huis en dat het schip de schoorsteen is geworden is moeilijk te zeggen.

Het is een vrolijkstemmend kunstwerk en het lijkt te gaan om een werkelijkheid die nooit zal kunnen, maar als je af en toe op de televisie beelden ziet van gebieden daags na een grote overstroming of na een tsunami, dan blijkt dat deze werkelijkheid wel degelijk voorkomt. Laten we hopen dat het kunstwerk geen voorbode is van een dag uit de Flevolandse toekomst.

Miranda

door Hein Walter - *geschreven voor Miranda K.G.*

Er was eens een jong meisje.
Haar naam was Miranda.
Ze was beeldschoon,
precies zoals haar naam deed vermoeden:
zij die het waard is om bewonderd te worden.
En bewonderd werd ze.
Mannen konden hun ogen niet van haar af houden
en vrouwen keken met een mix van aanbidding
en jaloezie naar haar stralende gezicht,
haar blonde haren en haar sensuele bewegingen.
Als ze langs liep, dan zag je alle gezichten
een voor een naar haar toe keren,
als zonnebloemen meedraaiend met de zon.

Miranda was redelijk gelukkig. Ze was mooi,
ze kreeg van alles voor elkaar
en geldzorgen had ze nooit.
Maar er was iets wat haar grote zorgen baarde.
Dat was de toekomst.
Zou ze in de toekomst nog steeds
bewonderenswaardig zijn?
Wat een nachtmerrie moest het zijn
als de mannen haar niet meer zouden zien staan!
Als ze de toekomst zou kunnen tegenhouden,
dan zou ze het doen.

De tijd is meedogenloos en de toekomst
laat zich geen moment tegen houden,
maar op een dag kreeg Miranda toch de kans
om die nachtmerrie van het ouder worden te voorkomen.
Het was een verkoper van sprookjes
die haar die kans bood.
Een vriendelijke, oude man,
met blauwe, jonge ogen.

“Ik heb allerlei sprookjes in de aanbieding”,
begon de sprookjesverkoper,
maar de meeste sprookjes zijn te gewoon voor u.
Ik heb echter een heel bijzonder sprookje,
het lijkt wel speciaal voor u geschreven te zijn
– of moet ik zeggen ‘ongeschreven’.

“O”, antwoordde Miranda met een lichte trilling in haar
stem, “wat is dat dan voor een sprookje?”
“Ze hebben allemaal een einde, mooi , bizar of
onverwacht, en vaak leven ze nog lang en gelukkig,
maar dit ene bijzondere sprookje heeft geen eind”,
zei de verkoper.
“Als het eenmaal is begonnen, dan stopt het niet.
Het heeft, voor zover ik kan zien, geen einde”.
“Hoe bedoelt u dat, voor zover ik kan zien?”
“Ik heb de wijsheid niet in pacht,
ik ben maar een gewone sprookjesverkoper.

Van de meeste sprookjes is het bekend hoe ze gaan,
maar dit sprookje is nog niet verteld.

Dit bijzondere sprookje is geheimzinnig,
mysterieus, beloftevol, maar het einde is nog leeg.
En omdat het nog niet verteld is,
kunt u het zelf naar eigen wens invullen.”

Miranda aarzelde even,
maar toen ze aan de rimpels dacht die ze later
ongetwijfeld zou krijgen,
aan overhangende oogleden en ouderdomsvlekken,
wist ze dat ze dit sprookje moest hebben.
“Hoeveel kost het?, vroeg ze.
“Niet veel”, antwoordde de verkoper,
“ik vraag u slechts een zoen.”
Dat was voor Miranda even een schok,
want ze bepaalde altijd zelf wie ze zoende.
Maar ze wilde het sprookje toch wel heel graag hebben.

“Oke, een zoen, ik doe het”, zei Miranda vastbesloten.

“Op je wang?”

“Nee, het moet een echte zoen zijn”,
antwoordde de sprookjesverkoper.

Miranda leek opnieuw te twijfelen,
keek eventjes in het rond en knikte toen.

“Kom maar hier met dat sprookje!”

en tegelijk spreidde ze uitnodigend haar armen.

De sprookjesverkoper pakte het sprookje uit zijn tas,

hield hem tegen zijn buik en stapte toen naar voren,
in de armen van Miranda.
Zijn mond raakte de hare,
precies op het moment dat het sprookje haar buik raakte.
En meteen begon het sprookje te leven!
Een waanzinnig leven! En inderdaad,
de sprookjesverkoper had geen woord gelogen.
Miranda kon het invullen zoals ze wenste.

Wat de sprookjesverkoper niet verteld had,
was dat hij zelf een van de twee hoofdpersonen
van het sprookje was.

Toen hun monden elkaar raakten,
was het wonder geschied.
Ze leefden en leefden,
altijd samen in dat sprookje.

En de tijd buiten het sprookje leek te zijn gestopt.

Ze staan daar nog steeds bij de deur,
precies zoals toen die ene dag.
Bewegingloos, eindeloos,
als twee geliefden die elkaar niet los kunnen laten.

Poëzie in Beeld: expositie in FlevoMeer Bibliotheek Noordoostpolder

In 2012 vierde de NOP haar 70ste verjaardag, en de Kunstenaars Vereniging Flevoland sloot daarbij aan (met financiële ondersteuning door de gemeente NOP, het Prins Bernhard Cultuurfonds en NetI) met een bijzonder poëzieproject, waarbij de geschiedenis van de polder centraal stond. Als je iets wilt weten over de geschiedenis van de NOP, dan begin je natuurlijk met www.canonnoordpolder.nl en dat heeft de KVF ook gedaan.

Hein Walter, projectleider van Poëzie in Beeld, heeft poëzieopdrachten geschreven n.a.v. vijftien onderwerpen van de Canon. Vervolgens heeft hij op verschillende basisscholen gastlessen gegeven. In totaal zijn er 215 gedichten geschreven, die allemaal gaan over een bepaalde periode uit de geschiedenis van de NOP: vanaf de ijstijd via de kastelentijd en de drooglegging naar het nu. De kinderen konden zich bij het schrijven van de gedichten vereenzelvigen met een personage. Het ene kind koos daarbij voor een onderduiker, het andere voor een archeoloog die een Middeleeuwse pot vindt en een derde koos ervoor om als een adelaar boven de tijd te zweven en de hele geschiedenis in kaart te brengen.

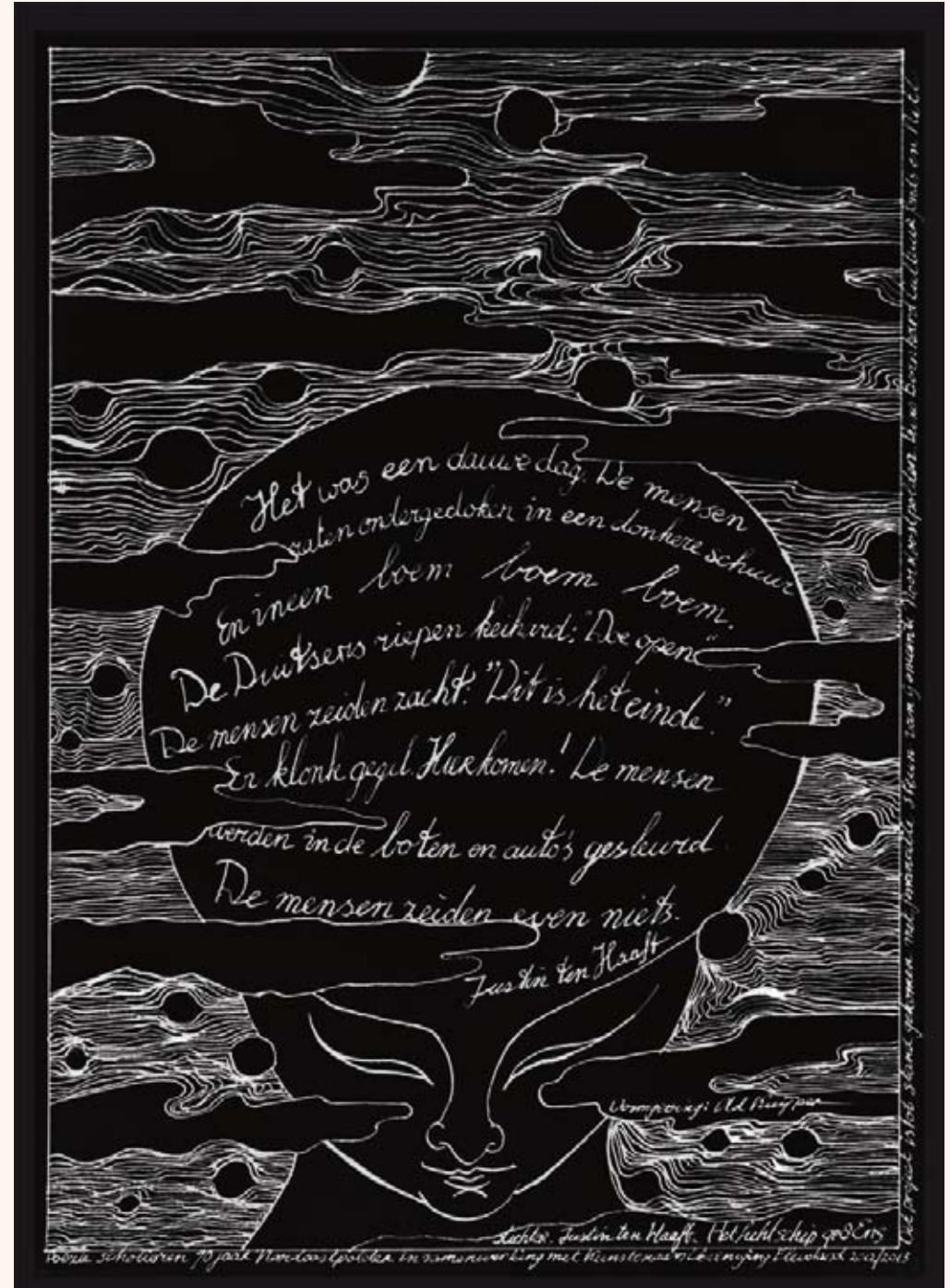
Kunstenaars van de KVF kozen vervolgens uit de 215 in-

zendingen 22 gedichten. Zij lieten zich door die gedichten inspireren en maakten posters. De 22 posters vormen samen de tentoonstelling in de FlevoMeer Bibliotheek in Emmeloord. Er is natuurlijk geen betere dag om die tentoonstelling te openen dan Gedichtendag! Op donderdag 31 januari, om 16.00 uur, zal wethouder Wouter Ruifrok de tentoonstelling openen. Vijf leerlingen zullen als vertegenwoordigers van hun school (De Koperwiek en de St. Josephschool in Emmeloord, Het Lichtschip in Ens, de Titus Brandsmaschool in Nagele en de Driesprong in Marknesse) hun eigen gedicht voordragen.

De posters zijn gemaakt door Christian Wisse, Ad Kuijper, Peter Koelman, Alexandra Klein, Hein Walter, Else van Luin, Ko van Velsen, Ninette Koning, Alda Koning, Stefan Damman, Michel Bongertman, Clara van den Hout, Baltus Wigersma, Marisja van Weegberg, Sonja Rosing, Willem Hoogeveen, Renske Leeuw, Mieke Königel, Sacha Janzee, Jan Coenen, Mariël Bisschops en Anthea Simmonds.

De digitale catalogus van dit posterproject met alle 22 posters is op www.flevokunst.nl te vinden, bij Projecten:

<http://www.flevokunst.nl/project/651>

Natuurkunstpark 2013

thema: Er was eens

In juni wordt voor de negende Natuurkunstpark georganiseerd, een kunstproject in Natuurpark Lelystad.

In 2012 heeft de KVF voor het eerst geëxperimenteerd met community-art, in die zin dat er zes kunstenaars hebben samengewerkt met een groep mensen en samen met hen een kunstwerk hebben gemaakt. In 2013 gaan we daarmee verder.

Van de 13 kunstwerken die zullen worden gerealiseerd, zullen er zes kunstwerken zijn die worden gemaakt door een groep bewoners uit Lelystad, onder aansturing van een kunstenaar.

Het vinden van bewoners die mee willen doen en willen meewerken aan het creëren van een kunstwerk, is de eerste stap. Op 20 en 22 februari gaan we daarvoor een eerste keer de straat op. We benaderen mensen, bellen aan, spreken ze op straat aan, en zo hopen we de gemotiveerde mensen te vinden. Dat gaat ons lukken!

Woont u in Lelystad en wilt u ook meedoen?

Stuur een berichtje via deze website en geef uw naam en contactgegevens door!

Het belooft een sprookjesachtige ervaring te worden!!

Kunstwerken ter bevordering van Nutteloosheid Expositie in #LOODS 32 -

zat. 2 MAART OPENING 16.00 uur

#LOODS 32 - Zeilweg 32, Lelystad

Alles wordt de laatste jaren gezien vanuit het licht van nut. Het economisch perspectief is leidend in de huidige samenleving. Echter overal is de tegenbeweging zich aan het oprichten en sterker aan het worden.

#Loods32 heeft de vrije hand gegeven aan de Kunstenaars Vereniging Flevoland om met dit thema aan de slag te gaan. Het resultaat is tijdens deze tentoonstelling te zien. 23 kunstenaars zullen u verleiden tot het inzien van het nut der nutteloosheid.

Op www.Loods32.com is de uitgebreide informatie over alle 23 deelnemers te lezen.

Gastcuratoren zijn Marisja van Weegberg en Sonja Rosing.
Openingstijden:

Do. en Vr. 15.00 tot 18.00 uur

Za. en Zo. 14.00 tot 17.00 uur

Op afspraak tel 0653811056 of E-mail: info@loods32.com,
Tentoonstelling loopt t/m 31/3

Om deze tentoonstelling mogelijk te maken is de museumwinkel weer geopend vanaf 16.15 uur.

De *Silent Auction* met de unieke kunstenaarscatalogus eindigt 2 maart om 17.30 uur.

Ko van Velsen in gesprek met Hein Walter over het tekenen in Artis (www.kovanvelsen.nl)

Je gaat regelmatig naar Artis om daar te tekenen. Kun je daar iets over vertellen?

Sinds kort heb ik weer een Artis-jaarkaart en bezoek daarmee wekelijks de dierentuin om er een dagje te tekenen. Ik zeg “weer” omdat ik eind jaren 70 van de vorige eeuw (als je dat zegt, ben je oud). Ook ’n aantal jaren zo’n kaart had. Ik was ’n jaar of 25 en vastbesloten, naast werken, het tekenen en schilderen op een veel hoger plan te brengen. Ik kreeg les in schilderen, volgde modeltekenlessen, werkte vrij naar model. De beeldhouwer waar ik model tekende, Marijke Cosse, raadde mij aan in Artis de bewegende dieren te gaan tekenen. Je neemt inkt en een puntig stokje en daarmee ga je achter de beweging van die dieren aan.

Gehoorzaam ging ik naar Artis, gewapend met eetstokjes, Oost-Indische inkt, de veldezel en heel veel papier. Toen maakte ik de kapitale fout om voor een zeer traag bewegend dier te kiezen. Aanvankelijk leek het een goede keuze, die paar reuzenschildpadden die Artis rijk was en nog is, maar heel langzaam bewegend veranderden ze van stand om daar dan nooit en te nimmer meer in terug te komen. De eerste les was geleerd. Je kunt beter aan ’n

groep apen beginnen, die zijn behoorlijk bewegelijk maar er is altijd wel 'n andere die ongeveer in dezelfde stand komt als waarin je juist aan het tekenen was.

Hoe reageren andere bezoekers op jou en jouw tekeningen? Misschien zijn er leuke anekdotes te vertellen?

Ik maakte aardige vorderingen en vond na verloop van tijd dat ik maar 'ns proberen moest om alleen beweging van dieren te vangen, in meerdere kleuren maar zonder me stringent aan de vorm van dat dier vast te houden. Ik koos daartoe de Afrikaanse Wide Hond omdat die, overzichtelijk, maar drie kleuren heeft. Ze draven nerveus heen en weer en door elkaar. Kortom de perfecte keus. Ezel opgesteld en de honden hielden zich keurig aan hun gedragspatroon. Op het vel begon in pastelskrijtstrepen en waterkwast -streken de indruk te ontstaan dat zojuist de troep door het papier was geravot. Geslaagd in de opzet, het toppunt van mijn kunnen van dat moment. Toen verscheen er 'n man met 'n meisje van 'n jaar of 10. Zoals bijna elke passant wierp ook deze man een blik over mijn schouder. Hij zuchtte diep en zei in onvervalst Amsterdams: "Dit is puin, die ken dur beter mee nokken". Terwijl het meisje medelijdend "nou pappa" uitriep liepen ze door. Nog tot geruime tijd later bezigde ik de uitroep "nou pappa" als de gemaakte tekening niet helemaal naar m'n zin was.

***Hoe tevreden ben je aan het eind van zo'n dag?
Gaaf het om het resultaat of om de bezigheid?
Verkoop je wel eens wat van die tekeningen, lijst je ze in?***

In de beginperiode tekende ik waanzinnig veel. Dat hield waarschijnlijk verband met het feit dat ik vrij laat met deze tak van sport begonnen ben en dus vond dat ik geen tijd te verliezen had om, vermeende, achterstand in te halen. Ik tekende toen ook op groot formaat, want hoe groter je tekent, hoe groter de fout dus hoe eerder je dat in de gaten hebt. Ik sjouwde toen met 'n tas olieverf, pastel, inkt, aquarel, houtskool, een houten plaat en m'n ezel tot sluitingstijd in Artis rond.

Welbeschouwd stak mijn leven toen vreemd in elkaar. Ik fietste pakweg 5.15 u van huis weg naar 'n bouwwerk in de Bijlmermeer. Dit was verdichtingsbouw waar ik in de kwaliteitsbewaking zat. Vroeg in de middag ging ik landschap schilderen in die buurt. Even snel eten om 's avonds model te gaan tekenen. Ik leerde ontzettend veel, voelde me daar heel goed en tevreden over, maar het was ook opbranden. Na verloop van tijd liet het schilderen zich niet meer met het werk combineren en heb ik het werk maar opgegeven. Ik dacht met verkopen wel inkomen genoeg te hebben, dat is nu helemaal niet meer aan de hand. Ach,..... "nou pappa".

***Ga je ook wel eens naar andere dierenparken?
Of de Oostvaardersplassen?***

Tegenwoordig is die neurotische haast eraf. Ik heb een rugzak, die tegelijk klapstoeltje is. Heel eenvoudig teken ik met 'n hard en 'n zacht potlood bovendien gebruik ik een gum om te tekenen, dat is mijn negatieve potlood. Daarmee kun je warmte suggereren en lijnen tot vlakken maken, daarom heet het natuurlijk ook "vlakgum". Ik ga er niet allen mee naar de dierentuin, ik teken ook in de ontvangsthal op Schiphol en in wachtruimtes van het ziekenhuis. In dat rugzakje zit ook m'n aquareldoos en 'n block. Rustig gezeten op dat stoeltje werk ik eenvoudig op ongeveer A4 formaat en als er een mooie tekening ontstaat dan vind ik dat een resultaat.

Door zo te tekenen, ontwikkel ik het kijken. Beter kijken leidt weer tot beter tekenen. Dat hele ervaringen pakket gebruik ik o.a. in de grote pasteltekeningen (1 x 1,50m) die vaak een sociaal- maatschappelijk thema hebben. Van deze tekeningen heb ik “de bankencrisis” en een compilatie van muzikanten ooit verkocht. Dieren-tekeningen verkocht ik heel incidenteel. Er kwam een man op de kunstmarkt in Amsterdam die in Afrika ’n neushoornjong hield. Hij kocht ’n tekening van de pantserneushoorn die Artis ooit had. Een grijze roodstaart omdat die iemands huisdier was. Pasgeleden bezochten mijn vrouw en ik Antwerpen. Daar kon ik eindelijk weer ’ns tijgers tekenen, en ook de Okapi, die allen in Congo voorkomt. Een vreemd dier dat van vele andere dieren onderdelen in zich heeft.

Waarmee teken je? Fijn, grof, snel, langzaam?

Kun je daar iets over vertellen?

Die beesten zitten niet zo stil, maakt dat uit voor het materiaal dat je kiest?

Opvallend is dat ik veel minder tekeningen maak dan vroeger, ik word wel steeds efficiënter. Hoe eenvoudiger het materiaal hoe makkelijker het volgen van beweging. Deze ervaring helpt me weer bij het aquarelleren van de Oostvaardersplassen. Ik zit daar op m’n stoeltje terwijl de stapelwolken over mijn hoofd het gebied indrijven. Grote snelheid is dan geboden om de dynamiek van het veran-

derende licht en de kleurveranderingen ook maar ’n beetje vast te leggen.

Herken je de dieren, als individu?

Ik geloof niet dat ik ’n dier als individu zie, ik denk dat ze dat zelf net zomin doen. Ze gedragen zich gewoon beestachtig, zoals dat hoort.

Heb je het nodig, dat tekenen in Artis?

Voor mij is tekenen therapeutisch, helend, bovendien verhelderend, ik kan al tekenend m’n denken over andere dingen laten gaan en zodoende soms tot zeer oorspronkelijke gedachten komen. Als ik dan ook niet meer zou tekenen, dan zou dat waarschijnlijk slechte invloed op mij hebben (en op mijn directe omgeving).

Je hebt een gehoorhandicap - harde geluiden doen pijn aan je oren. Heb je daar geen last van in Artis?

Apen kunnen nogal schreeuwen, vogels ook.

Mijd je die beesten misschien?

Ondanks het feit dat gewoon geluid in toenemende mate mèèr pijn is, naast het constant suizen van mijn oor, blijf ik toch schreeuwende dieren, zoals de Indigoara tekenen. Wel heb ik dan altijd een dopje in dat oor. Dat helpt maar ten dele omdat luchtgeluid op je rotsbeen in contactgeluid wordt omgezet en zo ook, zij het een fractie later, de

gehoorbeentjes in trilling brengt. Ik was pasgeleden getuige van de pedicure bij de olifanten. Blijkbaar is dat een welkome verlichting bij deze dieren want een waarvan juist de 4e poot behandeld was, liet van blijdschap een formidabele trompetter horen. Hier was mijn oordopje niet op berekend, bovendien werd ik tegen de achterkant van die stal geblazen.

Vroeger, ten tijde van Cézanne en Van Gogh, waren er veel kunstenaars die buiten, naar de natuur gingen tekenen. Tegenwoordig doen ze/we dat niet veel. Soms maken kunstenaars foto's om die na te tekenen. Voel je je wel als kunstenaar thuis in deze huidige tijd? Kun je daar iets over zeggen?

Ach, Cézanne en Van Gogh, ik probeer me weleens voor te stellen wat zij mogelijk gedacht zouden hebben al werkend in het landschap van hun keuze. Moderne schilders werken steeds minder direct buiten en meer naar foto's binnen. Ik maak snelle, vrij droge aquarellen buiten, waarna ik van een aantal daarvan 'n "thematisch dialect" in het groot maak. Hierbij is dat aquarel als een trommelvel op een spieraam gespannen. Als het helemaal horizontaal ligt, kan ik er grote hoeveelheden water op loslaten zonder dat die waterbellen door verstoring van wind en stof, die je buiten altijd hebt, in elkaar overlopen en mengsels vormen die je je niet voorgenomen had. Op deze manier

ontstaan mijn aquarellen van licht, lucht en water. Buiten kun je die zo niet maken. Als ik nu 100 jaar eerder geboren zou zijn, dan was ik van hetzelfde bouwjaar als van Gogh. Zou ik in hem een maatje of collega gehad hebben? Zouden we constant ruzie gemaakt hebben of elkaar volkomen links hebben laten liggen? Ik weet het niet, iedereen moet het doen met de tijd waarin hij zit. Bovendien denk ik dat iedereen soms wel een gevoel van eenzaamheid ervaart terwijl hij te midden van medemensen vertoeft. Ondanks heel wat denk ik dat ik toch het mooiste vak heb dat bestaat.

KORT NIEUWS/ AGENDATIPS

Workshop Social Media Strategie

Datum: 5 februari -

Inloop: 19.30u

Locatie: #ZW32 - zeilweg 32, Lelystad

<http://www.facebook.com/events/253600984773462/>

Nieuwe Bibilothek Almere

Zondag 17 maart viert de nieuwe bibliotheek de jaarlijkse Boekenweek met een gevarieerd programma. Het thema is 'Gouden tijden, Zwarte bladzijden'. Vanaf 14.00 uur treden Joost Zwagerman en Bart Chabot op in de nieuwe zaal en vertellen de Vlaamse schrijvers Gustaaf Peek en Bouke Billiet over Semarang, waar ze voor een project van Citybooks verbleven.

Tussen deze programmaonderdelen door is er ruimte voor een Meet&Greet, waar Almeerse schrijvers hun boeken promoten, signeren en verkopen.

De Meet&Greet start om 13.00 uur en vindt plaats in het nieuwscafé op de tweede etage.

FACEBOOK VEILING

Woensdag 27 februari 09.00 uur
tot zaterdag 2 maart 20.00 uur

Van 22 t/m 25 januari vond de eerste Facebookveiling plaats van een kunstwerk van Hein Walter. Die veilingen zullen regelmatig gaan plaatsvinden, de komende tijd maandelijks.

Het eerste werk, een groot kleurrijk werk van 90 x 120 cm, mooi ingelijst, met de titel 'Lessen in zelfomhelzing' ontlokte aan vier mensen een bod. Het werk werd uiteindelijk voor € 230 verkocht.

Interesse? Op woensdag 27 februari zal het volgende werk op Facebook worden geplaatst. Op zaterdagavond 20.00 uur zal de hamerslag worden gegeven. Wie op dat moment het hoogste bod heeft gedaan, kan zich eigenaar noemen.

De biedingen gaan in stappen van € 25,-

Nog geen vriend van Hein Walter?

Ga naar: <http://www.facebook.com/hein.walter>

HOTSPOTBORREL - 8 februari

Op vrijdagmiddag 8 februari 2013 organiseert Almere City Marketing samen met 'Cultuur de motor van de economie' de hotspotborrel in de nieuwe bibliotheek van Almere.

Nik Smit, directeur van ACM, zal een korte presentatie geven over wat ACM doet voor de citymarketing van de stad en voor de culturele sector in het bijzonder.

Het doel van de hotspotborrel is om elkaar op een informele manier te leren kennen. Op de hotspotborrel ontmoeten mensen uit de kunst en cultuur, bedrijfsleven, onderwijs, zorg, woningbouw corporaties en de politiek elkaar. Door dit keer de netwerken van ACM en de culturele sector aan elkaar te koppelen, ontstaan er vast nieuwe verbindingen en ideeën!

Wij nodigen u hierbij van harte uit op 8 februari a.s. vanaf 17.00 uur in de nieuwe bibliotheek, Stadhuisplein 101, Almere Centrum. Aanmelden kan via:
info@culturalismotorvandeconomie.nl

Graag tot ziens op 8 februari a.s.!

Met vriendelijke groet,
mede namens Elly Linzel en Jort Vlam,
Nik Smit
Directeur
Almere City Marketing

*Coworking Space #ZW32
dinsdag 26 februari 2013
Zeilweg 32, 8243 PK Lelystad*

De coworking space #ZW32 opent op 26 februari officieel de deuren met een feestelijke borrel. Komt u het meemaken?!

Coworking space #ZW32 is 'vernieuwend werken'. Een unieke werklocatie gebaseerd op zelfstandige werkplekken en een gedeelde werkomgeving die leidt tot verrassende samenwerkingsvormen of een goed gesprek.

Het nieuwe werken voor zelfstandigen en professionals heeft in Lelystad een plek gekregen bij #ZW32. Je huurt je eigen werkplek, je kunt flexwerken in de lounge of je vergadert in een professionele vergaderruimte. Flexibel, eigentijds en bijzonder inspirerend.

Maak 't mee! Beleef de ervaring van cocreatie en voel de energie van #ZW32.

Om 16:30u zal de officiële openingshandeling door gedeputeerde Jan Nico Appelman plaatsvinden. Daarna willen we met u het glas heffen op deze grote aanwinst voor Lelystad! Wij zien u met veel plezier op 26 februari aanstaande in de creatieve broedplaats #ZW32 | Zeilweg 32 Lelystad.

Met hartelijke groet,

Peter Krol

KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND	www.flevokunst.nl	NIEUW LAND ERFGOEDCENTRUM – LELYST.	www.nieuwlanderfgoed.nl
KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND	www.nieuwverleden.info	STICHTING ORGACOM – LELYSTAD	www.orgacom.nl
MUSEUM DE PAVILJOENS - ALMERE	www.depaviljoens.nl	STICHTING DE BARAK – LELYSTAD	www.debarak.nl
CORROSIA! – ALMERE	www.corrosia.nl	DE KUBUS – LELYSTAD	www.dekubuslelystad.nl
DE KUNSTLINIE – ALMERE	www.dekunstlinie.nl	HET FLEVO-LANDSCHAP –LELYSTAD	www.flevo-landschap.nl
STICHTING DE ZIJDERUPS – ALMERE	www.dezijderups.nl	UITGAST	www.uitgast.nl
DE MUREN VAN.... – ALMERE	www.demurenvan.nl	FIEVOLANDSE THEATERVERENIGING JTL	www.jtl-theater.nl
BG 22 24 - ALMERE	www.bg-22-24.nl	KAMERKOOR LELYSTAD - LELYSTAD	www.kamerkoorlelystad.nl
CASLA – ALMERE	www.casla.nl	LAK (Lelystadse amateur kunstenaars)	www.atelierdeveste.nl
De WITTE OLIFANT - ALMERE	www.opleidingdewitteolifant.nl	MUSEUM NAGELE – NAGELE	www.museumnagele.nl
ART LOCA	www.artloca.nl	MUZISCH CENTRUM – EMMELOORD	www.muzischcentrum.nl
EINDIG LAAGLAND	www.eindiglaagland.nl	JONGEREN POPPODIUM - EMMELOORD	www.de-klos.nl
AIR BRUSH – ALMERE	www.airbrush-almere.nl	DE VERBEELDING – ZEEWOLDE	www.deverbeeldingzeewolde.nl
KUNST EN ZO (GRETA VERDUIN) - ALMERE	www.kunst-enzo.nl	HOTEL VAN SAAZE – KRAGGENBURG	www.hotelvansaaze.nl
VERENIGING ALMERE 2018 - ALMERE	www.verenigingalmere2018.nl	NATUURMONUMENTEN – KRAGGENBURG	www.natuurmonumenten.nl
DE NIEUWE BIBLIOTHEEK - ALMERE	www.denieuwebibliotheek.nl/agenda	DANSCENTRUM ARTISTIQUE	www.danscentrumartistique.nl
FLOWLAND – ALMERE	www.flowland.nl	KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE	www.kunstindeopenbareruimte.nl
SCHUTZ ENSEMBLE - ALMERE	www.schutzensemble.nl	KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE	www.flevolanderfgoed.nl/home/kunst.html
DE VOETNOOT, CREATIEVE ENERGIE– ALM	www.devoetnoot.nl	DE GESCHIEDENIS VAN FLEVOLAND	www.flevolandbovenwater.nl
STICHTING BUITENSTAD - ALMERE	www.buitenstad.nl	APOLLO ENSEMBLE	www.apollo-ensemble.nl
STAD EN NATUUR - ALMERE	www.stadennatuur.nl	XL DE ATELIERS – DRONTEN	www.xldeateliers.nl
THEATERGROEP SUBURBIA - ALMERE	www.theatergroepsuburbia.nl	KUNSTRAAD DRONTEN- DRONTEN	www.kunstraaddronten.nl
THEATERGROEP ONGEREMD - ALMERE	www.theatergroepongeremd.nl	FLEVOKU(N)STBOULEVARD	www.flevokunstboulevard.nl
DE BONTE HOND - ALMERE	www.bontehond.net	KUNSTEDUCATIE	www.kunsteducatienetwerk.nl
THEATERGEZELSCHAP VIS À VIS - ALMERE	www.visavis.nl		
JEUGDTHEATER HET BLAUWE HUIS - ALM.	www.hetblauwehuis.nl		

SCHOUWBURG IN DRONTEN: www.meerpaal.nl
SCHOUWBURG IN ALMERE: www.schouwburgalmere.nl
SCHOUWBURG IN LELYSTAD: www.agora-lelystad.nl
SCHOUWBURG IN EMMELOORD: www.theater-voorhuys.nl

Galerie ART nivo - ALMERE www.artnivo.nl
HET KUNSTHUIS – ALMERE www.hetkunsthuis.nl
GALERIE ALOSERY - ALMERE www.aloseryart.nl/applicatiePagina.php
AIS ART – ALMERE www.ais-art.nl
BUREAU VOOR KUNSTPROJECTEN – ALMERE - www.kunstprojecten.nl
DO GALLERY - ALMERE www.dogallery.nl
KUNSTUITLEEN – LELYSTAD www.kunstuitleen-flevoland.nl
KUNSTUILEEN DE VESTE - LELYSTAD www.atelierdeveste.nl
KUNSTHUIS CALLIOPE – LELYSTAD www.kunsthuiscalliope.nl
HIVA OA ART GALLERY - LELYSTAD www.hivaoa.nl
GALERIE AAN DE AMSTEL - DRONTEN www.aandeamstel.nl
KUNSTUITLEEN – EMMELOORD www.kunstuitleenemmeloord.nl
GALERIE KIK – EMMELOORD www.galeriekik.nl
GALERIE DE PAARDENSTAL - ESPEL www.galeriedepaardenstal.nl

Cunst